

Jønson: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Skovpolitilov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2521; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 47).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Under denne Sag kan ogsaa behandles det under Punkt 11 paa Dagsordenen opførte Lovforslag vedrørende Naturfredning.

A. C. Meyer: Lovforslagene vedrørende Skovpoliti og Naturfredning sorterer henholdsvis under Landbrugsministeriet og Justitsministeriet, men kan her behandles under eet, hvilket jo er ret naturligt, da de begge tilsigter en større Adgang for Offentligheden til at dyrke Naturen, og dette Krav er jo i hele sin Grund nationalt. Det blev i sidste Samling fra alle Sider ret udførligt debatteret, i hvor høj Grad Almenheden har Adgangsret til Naturen. Det forekommer mig imidlertid, at der var en Imødekommenhed at spore hos adskillige af de ærede Ordførere, som tydede paa, at man kunde regne med en Gennemførelse, i alt Fald af Lovforslaget om Naturfredning, i afvigte Samling. Dette lykkedes imidlertid ikke, thi Lovforslagene kunde ikke indhente Rigsdagen, da den traadte over Tærskelen til Sommerferien, man maatte nøjes med en Beretning vedrørende disse Sager, en for Resten meget udførlig Beretning, bygget paa et godt Samarbejde i Udvalget, en Beretning, som havde Løfte i sig om Lovforslagenes snarlige Vedtagelse. Jeg bevarer stadig Haabet om, at det skal lykkes at føre disse Lovforslag igennem nu, da de begge er fremsat paa et saa tidligt Tidspunkt af Rigsdagssamlingen. Jeg tror naturligvis ikke paa Muligheden af at føre Lovforslagene igennem i akkurat den Skikkelse, hvori de nu foreligger, idet mit Indtryk fra Udvalgsarbejdet i Fjor er, at der vil blive indført Ændringer, der maaske ikke alle vil tiltale mig eller Naturfredningsvennerne, men som dog ikke er mere vidtgaende, end at man maa betragte Vedtagel-

sen af et Naturfredningslovforslag, eventuelt knyttet til et Lovforslag om Skovpoliti, som et Fremskridt. Hvis dette skulde ske, hilser jeg det med stor Glæde.

I Beretningen angaaende Skovpolitilovforslaget foreligger der en Art Statistik over, i hvor høj Grad Skovene staaar aabne for Almenheden. Det er her meget interessant at se, at de allerfleste Skovejere her til Lands har stillet sig velvilligt overfor Publikum i Henseende til Adgang til Skovene; herigennem skønner jeg, at man kan konstatere en Imødekommenhed og et nationalt Sindelag, der er af det gode, og som jeg gerne vil fremhæve. Men da man paa dette Punkt jo altid er afhængig af de enkeltes Luner og Forgodtbefindende, vilde en Lov være fuldstændig paa sin Plads, en Lov, der sikrede Almenheden Adgang til Skovene. Og det er jo netop Formaålet med det foreliggende Lovforslag om Skovpoliti. Jeg vil haabe, at det ved Behandlingen af dette Lovforslag maa lykkes at sikre Almenheden noget mere end den blotte Naadesret, som den nu har, til at færdes i private Skove.

Da der ikke er Anledning til nu at komme dybt ind paa Lovforslagene, som har været indgaaende behandlet, vil jeg slutte med at sige, at jeg haaber paa denne Sags Gennemførelse i indeværende Samling. De Modsætninger, der er, forekommer mig ikke at være større, end at man tør regne dermed, og dette vil jeg hilse med saa stor Glæde, at jeg ikke alene paa egne Vegne og paa Naturfredningsforeningens Vegne, men paa samtlige Danskes, det store Folks Vegne, tør sige, at vi her beskæftiger os med en god og smuk Sag, som fortjener al Paaskønnelse.

Hans Jacob Sørensen: Jeg forstaaer, at det er Meningen, at Lovforslagene med det samme skal henvises til Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor ikke her prøve paa at berøve det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer nogen af de Forhaabninger, han nærer til det Arbejde, der skal udføres i Udvalget, men jeg vil dog gerne sige, at jeg ikke tror, at der i Virkeligheden er nogen større Trang til en Lovrevision paa det her omhandlede Omraade. Vi gaar i Aar som i Fjor til Udvalgsarbejdet med Villighed til at drøfte de forskellige Spørgsmaal, men har i Aar som i Fjor ikke ringe Betænkelse ved Gennemførelsen af en Række af Lovforslagenes Bestemmelser, og overfor andre staaer vi som afgjorte Modstandere; jeg tænker her særlig paa dem, der berører Ejendomsretten. Men Arbejdet skal jo nu tages op; vi faar saa se, hvad Resultatet bliver.